

Sygn. akt I CNP 39/06

POSTANOWIENIE

Dnia 23 sierpnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie ze skargi A.S. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Apelacyjnego w W.

z dnia 13 kwietnia 2006 r., sygn. akt I ACz .../06

w sprawie z powództwa A. S.

przeciwko Robotniczej Spółdzielni Mieszkaniowej "." w W.

o ustanowienie prawa i zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 sierpnia 2006 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2006 r. Sąd Apelacyjny w W. oddalił zażalenie powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 26 lipca 2005 r. oddalające jej wniosek o udzielenie zabezpieczenia.

W związku z wymienionym postanowieniem Sądu Apelacyjnego powódka wniosła o stwierdzenie jego niezgodności z prawem. Skarga podpisana została przez ojca powódki działającego jako jej pełnomocnik oraz przez powódkę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W myśl art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje obligatoryjne zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Przymus adwokacko-radcowski jest wyłączony jedynie w postępowaniu o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego oraz gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (art. 87¹ § 2 k.p.c.), a także gdy zastępstwo procesowe Skarbu Państwa jest wykonywane przez Prokuraturę Generalną Skarbu Państwa (art. 87¹ § 3 k.p.c.). Przymus adwokacko-radcowski obowiązuje w każdym postępowaniu przed Sądem Najwyższym, z wyjątkiem wymienionych postępowań wpadkowych, w tym również w postępowaniu wywołanym skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Należy zatem uznać, że powódka nie mogła skutecznie udzielić swojemu ojcu pełnomocnictwa do reprezentowania jej w tym postępowaniu, gdyż nie jest on adwokatem lub radcą prawnym i nie zalicza się do kręgu osób wymienionych w art. 87¹ § 2 k.p.c. Wniesiona przez niego skarga jest tym samym niedopuszczalna.

Skargę należałoby uznać również za niedopuszczalną, gdyby przyjąć, że powódka – składając na niej swój podpis – wniosła ją osobiście.

Powódka bowiem także nie zalicza się do kręgu osób wymienionych w art. 87¹ k.p.c., które dysponują zdolnością postulacyjną w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

Z podanych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę jako niedopuszczalną (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).